

# Lịch sử nước ta

<http://www.bqllang.gov.vn/chu-tich-ho-chi-minh/tac-pham/969-l-ch-s-nu-c-ta.html>

Dân ta phải biết sử ta  
Cho tường gốc tích nước nhà Việt Nam  
Kể năm hơn bốn ngàn năm  
Tổ tiên rục rờ, anh em thuận hòa.  
Hong Bàng là tổ nước ta  
Nước ta lúc ấy gọi là Văn Lang  
Thiếu niên ta rất vẻ vang  
Trẻ con Phù Đổng tiếng vang muôn đời.  
Tuổi tuy chưa đến chín mươi  
Ra tay cứu nước dẹp loài vô lương,  
An Dương Vương thế Hùng Vương  
Quốc danh Âu Lạc cầm quyền trị dân  
Nước Tàu cậy thế đông người  
Kéo quân áp bức giống nòi Việt Nam  
Quân Tàu nhiều kẻ tham lam  
Dân ta há dễ chịu làm tôi người?

Hai Bà Trưng có đại tài  
Phất cờ khởi nghĩa giết người tà gian  
Ra tay khôi phục giang san  
Tiếng thơm dài tạc đá vàng nước ta  
Tỉnh Thanh Hóa có một bà  
Tên là Triệu Ẩu, tuổi vừa đôi mươi.  
Tài năng dũng cảm hơn người  
Khởi binh cứu nước, muôn đời lưu phương.  
Phụ nữ ta chẳng tầm thường  
Đánh đông, dẹp Bắc làm gương để đời.  
Kể gần sáu trăm năm giờ  
Ta không đoàn kết bị người tính thôn.  
Anh hùng thay ông Lý Bôn  
Tài kiêm văn võ, sức hơn muôn người  
Đánh Tàu đuổi sạch ra ngoài  
Lập nên triều Lý sáu mươi năm liền  
Vì Lý Phật Tử ngu hèn  
Để cho Tàu lại xâm quyền nước ta .  
Thương dân cực khổ xót xa  
Ông Mai Hắc Đế đứng ra đánh Tàu .  
Vì dân đoàn kết chưa sâu  
Cho nên thất bại trước sau mấy lần.

Ngô Quyền quê ở Đường Lâm  
Cứ dân ra khỏi cát lằm ngàn năm.  
Đến hồi thập nhị sứ quân  
Bốn phương loạn lạc, muôn dân cơ hàn.  
Động Hoa Lư có Tiên Hoàng  
Nổi lên gây dựng triều đàng họ Đinh.  
Ra tài kiến thiết kinh dinh,  
Đến Vua Phế Đế chỉ kinh hai đời.  
Lê Đại Hành nổi lên ngôi  
Đánh tan quân Tống, đuổi lui Xiêm Thành.  
Vì con bạo ngược hoành hành  
Ba đời thì đã tan tành nghiệp vương.  
Công Uẩn là kẻ phi thường  
Dựng lên nhà Lý cầm quyền nước ta.  
Mở mang văn hóa nước nhà  
Đắp đê để giữ ruộng nhà cho dân.  
Lý Thường Kiệt là hiền thần  
Đuổi quân nhà Tống, phá quân Xiêm Thành.  
Tuổi già phi chí công danh  
Mà lòng yêu nước trung thành không phai.  
Họ Lý truyền được chín đời  
Hai trăm mười sáu năm giờ thì tan.

Nhà Trần thống trị giang san,  
Trị yên trong nước, đánh tan địch ngoài,  
Quân Nguyên binh giỏi tướng tài:  
Đánh đâu được đấy, đông dài Á, Âu,  
Tung hoành chiếm nửa Âu châu  
Chiếm Cao Ly, lấy nước Tàu bao la,  
Lăm le muốn chiếm nước ta  
Nam mười vạn lính vượt qua biên thù,  
Hải quân theo bễ kéo đi,  
Hai đường vây kín Bắc Kỳ như nêm.  
Dân ta nào có chịu hèn  
Đồng tâm hiệp lực mấy phen đuổi Tàu.  
Mênh mông một dải Bạch Đằng  
Nghìn thu soi rạng giống dòng quang vinh,  
Hai lần đại phá Nguyên binh,  
Làm cho Tàu phải thất kinh rụng rời.  
Quốc Toản là trẻ có tài,  
Mới mười sáu tuổi ra oai trận tiền  
Mấy lần đánh thắng quân Nguyên  
Được phong làm tướng cầm quyền binh nhưng.  
Thật là một đấng anh hùng  
Trẻ con Nam Việt nên cùng noi theo

Đời Trần văn giỏi võ nhiều  
Ngoài dân thịnh vượng trong triều hiền minh  
Mười hai đời được hiển vinh,  
Đến Trần Phế Đế nước mình suy vi.  
Cha con nhà Hồ Quý Ly,  
Giết vua tiếm vị một kỳ bảy niên.  
Tình hình trong nước không yên,  
Tàu qua xâm chiếm giữ quyền bấy lâu,  
Bao nhiêu của cải trên châu,  
Chúng vơ vét trở về tàu sạch trơn.  
Lê Lợi khởi nghĩa Lam Sơn,  
Mặc dầu tướng ít binh đơn không nản.  
Mấy phen sông Nhị núi Lam,  
Thanh gươm, yên ngựa Bắc, Nam ngang tàng.  
Kìa Túy Động nọ Chi Lăng,  
Đánh hai mươi vạn quân Minh tan tành,  
Mười năm sự nghiệp hoàn thành,  
Nước ta thoát khỏi cái vành nguy nan.  
Vì dân hăng hái kết đoàn,  
Nên khôi phục chóng giang san Lạc Hồng.  
Vua hiền có Lê Thánh Tôn,  
Mở mang bờ cõi đã khôn lại lành.

Trăm năm truyền đến cung hoàng,  
Mạc Đăng Dung đã hoành hành chiếm ngôi.  
Bấy giờ trong nước lôi thôi,  
Lê Nam, Mạc Bắc rạch đôi sơn hà,  
Bảy mươi năm vạn can qua  
Cuối đời mười sáu Mạc đà suy vi.  
Từ đời mười sáu trở đi,  
Vua Lê, Chúa Trịnh chia vì khá lâu  
Nguyễn Nam Trịnh Bắc đánh nhau,  
Thấy dân cực khổ mà đau đớn lòng.  
Dân gan có kẻ anh hùng,  
Anh em Nguyễn Nhạc nổi vùng Tây Sơn,  
Đóng đô ở đất Quy Nhơn,  
Đánh tan Trịnh, Nguyễn cứu dân đảo huyền  
Nhà Lê cũng bị mất quyền,  
Ba trăm sáu chục năm truyền vị vương.  
Nguyễn Huệ là kẻ phi thường  
Mấy lần đánh đuổi giặc Xiêm, giặc Tàu,  
Ông đà chí cả mưu cao,  
Dân ta lại biết cùng nhau một lòng,  
Cho nên Tàu dẫu làm hung,  
Dân ta vẫn giữ non sông nước nhà.

Tướng Tây Sơn có một bà,  
Bùi là nguyên họ, tên là Thị Xuân,  
Tay bà thống đốc ba quân,  
Đánh hơn mấy trận, địch nhân liệt là.  
Gia Long lại dấy can qua,  
Bị Tây Sơn đuổi, chạy ra nước ngoài.  
Tự mình đã chẳng có tài,  
Nhờ Tây qua cứu tính bài giải vây.  
Nay ta mất nước thế này  
Cũng vì vua Nguyễn rước Tây vào nhà,  
Khác gì công rắn cắn gà,  
Rước voi dầy mả thiệt là ngu si.  
Từ năm Tân Hợi trở đi,  
Tây đà gây chuyện thị phi với mình  
VẬY mà vua chúa triều đình  
Khư khư cứ tưởng là mình khôn ngoan.  
Nay ta nước mất nhà tan  
Cũng vì những lũ vua quan ngu hèn.  
Năm Tự Đức thập nhất niên,  
Nam Kỳ đã lọt dưới quyền giặc Tây.  
Hăm lăm năm sau trận này,  
Trung Kỳ mất, Bắc Kỳ cũng tan,

Ngàn năm gấm vóc giang san,  
Bị vua họ Nguyễn đem hàng cho Tây!  
Tội kia càng đắp càng đầy,  
Sự tình càng nghĩ càng cay đắng lòng.  
Nước ta nhiều kẻ tội trung,  
Tấm lòng tiết nghĩa rạn cùng tuyết sương.  
Hoàng Diệu với Nguyễn Tri Phương,  
Cùng thành còn mất làm gương để đời.  
Nước ta bị Pháp cướp rồi,  
Ngọn cờ khởi nghĩa nghiêng nơi lũy lừng;  
Trung Kỳ Đảng Phan Đình Phùng  
Ra tay đánh Pháp vẫy vùng một phương.  
Mấy năm ra sức Cần Vương,  
Bọn ông Tán Thuật nổi đường Hưng Yên,  
Giang san độc lập một miền,  
Ông Hoàng Hoa Thám đất Yên tung hoành.  
Anh em khó đỏ, khó xanh,  
Muru khởi nghĩa tại Hà thành năm xưa,  
Tỉnh Thái nguyên với Sầm Nưa  
Kế nhau khởi nghĩa rủ chưa được toàn.  
Kìa Yên Bái nọ Nghệ An  
Hai lần khởi nghĩa tiếng vang toàn cầu.

Nam Kỳ im lặng đã lâu,  
Năm kia khởi nghĩa đương đầu với Tây  
Bắc Sơn đỏ, Đô Lương đây!  
Kéo cờ khởi nghĩa, đánh Tây bạo tàn  
Xét trong lịch sử Việt Nam,  
Dân ta vốn cũng vẻ vang anh hùng.  
Nhiều phen đánh Bắc dẹp Đông,  
Oanh oanh liệt liệt con Rồng cháu Tiên.  
Ngày nay đến nỗi nghèo hèn,  
Vì ta chỉ biết lo yên một mình.  
Để người đè nén, xem khinh,  
Để người bóc lột ra tình tôi người!  
Bây giờ Pháp mất nước rồi,  
Không đủ sức, không đủ người trị ta.  
Giặc Nhật Bản thì mới qua;  
Cái nền thống trị chưa ra mỗi mảnh,  
Lại cùng Tàu, Mỹ, Hà, Anh,  
Khắp nơi có cuộc chiến tranh rầy rà.  
Ấy là dịp tốt cho ta,  
Nổi lên khôi phục nước nhà tổ tông,  
Người chúng ít, người mình đông  
Dân ta chỉ cốt đồng lòng là nên.

Hỡi ai con cháu Rồng Tiên!  
Mau mau đoàn kết vững bền cùng nhau.  
Bất kỳ nam nữ, nghèo giàu,  
Bất kỳ già trẻ cùng nhau kết đoàn.  
Người giúp sức, kẻ giúp tiền,  
Cùng nhau giành lấy chủ quyền của ta.  
Trên vì nước, dưới vì nhà,  
Ấy là sự nghiệp, ấy là công danh,  
Chúng ta có hội Việt Minh  
Đủ tài lãnh đạo chúng mình đấu tranh  
Mai sau sự nghiệp hoàn thành  
Rõ tên Nam Việt rạng danh Lạc Hồng  
Dân ta xin nhớ chữ đồng;  
Đồng tình, đồng sức, đồng lòng, đồng minh !

**Hồ Chí Minh**